

РЕШЕНИЕ

№ 3031

гр. София, 05.06.2012 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ-ГРАД, VI КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в
публично заседание на 18.05.2012 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Маруся Йорданова

ЧЛЕНОВЕ: Мария Попова

Мирослава Керимова

при участието на секретаря М. Велева и при участието на прокурора Павлов, като разгледа дело номер **11520** по описа за **2011** година докладвано от съдия Маруся Йорданова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на глава XII от Административно процесуалния кодекс (АПК), във вр. с чл. 63, ал. 1, изр. II - ро от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

С Решение от 11.11.2011г., постановено по НАХД № 2947/2011 г. Софийски районен съд, НК, 18-ти състав е потвърдил наказателно постановление (НП) № 23-2301579/17.11.2010г. на Директора на дирекция "Инспекция по труда" - С., с което за нарушение на чл. 62, ал. 1 от Кодекса на труда, вр. чл. 1, ал. 2с и на основание чл. 416, ал. 5, вр. чл. 414, ал. 3 от КТ, на [фирма], в качеството му на работодател по смисъла на § 1, т. 1 от ДР на КТ, е наложена имуществена санкция в размер на 2000 лева. Недоволен от така постановеното решение е останал касаторът, поради което го обжалва.

В касационната жалба се поддържа, че обжалваното решение е постановено в нарушение на материалния закон и съществено нарушение на съдопроизводствените правила и е необосновано, като се излагат подробни правни и фактически доводи в подкрепа на оплакването за допуснатите нарушения. Моли обжалваното решение да бъде отменено.

Ответника, редовно призован за с.з., не изпраща представител и не изразява становище по жалбата.

Представителят на Софийска градска прокуратура дава становище, че жалбата е неоснователна, а обжалваното решение е правилно и законосъобразно.

Административен съд София град, като обсъди посочените в жалбата касационни основания, доводите и становищата на страните, доказателствата по делото, и след като извърши служебно проверка съгласно чл. 218 ал. 2 от АПК, прие за установено следното:

Касационната жалба като подадена от надлежна страна, в срока по чл. 211, ал. 1 от АПК и отговаряща на изискванията на чл. 212 и 213 от АПК, е процесуално допустима. Разгледана по същество жалбата е неоснователна, по следните съображения: За да постанови обжалваното решение, Софийски районен съд е приел, че при съставяне на АУАН и на процесното НП не са допуснати съществени процесуални нарушения на разпоредбите на ЗАНН. Първоинстанционният съд е отговорил подробно на наведените доводи от жалбоподателя, които правни съображения се споделят изцяло от касационната инстанция.

Съдът е счел, че административно-наказващият орган правилно е приложил материалния закон, като било налице извършено нарушение от [фирма], в качеството му на работодател по § 1, т. 1 от ДР на КТ, като не е уредил отношенията при предоставянето на работната сила, като трудови такива с лицето И. О. Д., с което е нарушил чл. 1, ал. 2, във вр. с чл. 62, ал. 1 от КТ.

Решението е правилно.

Административно-наказателното производство е започнало със съставяне на Акт за установяване на административно нарушение № 23- 2301579 от 21.09.2010г., с който е установено, че при извършване на проверка на 10.09.2010г. в супермаркет „Б.“, находящ се в [населено място], [улица], стопанисван от дружеството – касатор и на 21.09.2010г. за приключване на проверката по документи в Д "ИТ"-С., дружеството в качеството му на работодател по смисъла на § 1, т. 1 от ДР на КТ, не е уредил отношенията при предоставянето на работна сила като трудови правоотношения с лицето И. О. Д..

Посочените по-горе констатации в АУАН изцяло са възприети от наказващия орган в потвърденото НП. В него наказващият орган е приел, че нарушителят при описаната фактическа обстановка е осъществил нарушение на чл. 1, ал. 2, вр. с чл. 62, ал. 1 от Кодекса на труда и на основание чл. 416, ал.5, вр. чл. 414, ал.3 от КТ, на [фирма], в качеството му на работодател по смисъла на § 1, т.1 от ДР на КТ, е наложена имуществена санкция в размер на 2000 лв.

Нарушението на чл. 62, ал. 1 от КТ предполага работодателят да не е изпълнил задължението си да сключи писмен трудов договор с работника.

Меродавно за осъществяване състава на нарушението е липсата (установена от контролните органи) по отношение на посоченото по-горе лице на екземпляр от сключен трудов договор с [фирма], подписан от двете страни. Горното от обективна страна безспорно е установено по делото. Районният съд е изложил подробни мотиви, които изцяло се споделят от касационната инстанция, относно характера на изпълняваната дейност от посочените лице, като трудова такава.

Съдът не кредитира възраженията на касационния жалбоподател, че с И. Д. са били сключени граждански договори, представени в хода на първоинстанционното производство, като намира, че същите са съставени за целите на административно-наказателното производство.

На следващо място наложеното административно наказание е определено правилно като вид, а размерът на наказанието съобразно измененията на КТ, в минимален такъв и не може да бъде намаляван.

Административният съд не кредитира възраженията на касационния жалбоподател за допуснати процесуални нарушения. Видно от протоколите за проведени съдебни заседания в първата инстанция, не се установяват допуснати съществени процесуални нарушения. Съдът е обсъдил показанията на свидетелите и останалите събрани по делото доказателства. Пред касационната инстанция не се представиха нови писмени доказателства, които да променят фактическите и правни изводи на районния съд. По наведения довод за немотивираност на обжалваното решение съдът не дължи произнасяне, тъй като необосноваността не е касационно основание по чл. 348 НПК. Предвид горното, настоящия състав, при извършената проверка по чл. 218 от АПК счита, че обжалваното решение е валидно, допустимо, постановено без да са допуснати нарушения на закона и съществено нарушение на процесуални правила. Не са налице касационните основания по чл. 348, ал. 1, т. 1 и т. 2 от НПК, предполагащи отмяна на решението. Решението следва да бъде оставено в сила като правилно.

По изложените съображения и на основание чл. 221, ал. 2 от АПК, съдът

РЕШИ:

ОСТАВЯ в сила Решение от 11.11.2011г., постановено по НАХД № 2947/2011 г. Софийски районен съд, НК, 18-ти състав.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: